

Tháng 1

Tác Giả: Minh Trang

Chúa Nhật, 05 Tháng 4 Năm 2009 22:59

Tháng 1 1975.

Như nhiều người dân miền nam Việt Nam lúc đó. Khi nghe tin đất nước thanh bình, hai miền nam bắc thông thương, mọi người ở đây sẽ không còn nhìn thấy cảnh chiến tranh chót chót mà khác thế này.

Chúng ta riêng gì gia đình chúng tôi mà hầu như đi đâu dân chúng trong miền nam đều có ý định đi về quê nhà, nơi chôn nhau cắt rún, nơi sinh ra lớn lên và nơi mái gia đình thân yêu.

Thế nhưng...

Cũng tại cái quy định quá là sai lầm này mà cuộc sống của chúng tôi đã lao đao, khổ nạn, khổ số tiền cùng suốt ba năm dài.

Sau một đêm dài suy nghĩ, màn kịch diễn ra trên sân khấu của người còn có hai trăm đồng. Sau đó chúng tôi đã đánh trống vào những người dân để công nhận danh là bình thường. Những người mà tôi đã đánh bóng, để mọi người thấy làm ít những người, tiến lên thế giới để đi?

Âm thanh nhai đi nhai lại mỗi ngày tôi đều trên cuộc sống (mà đến giờ người ta vẫn còn nhai o báng là làm và nghe ...qua loa) qua những chiếc loa quá quái và những người đi thế và chất chúa như những chiếc búa tôi đã đập vào những thanh sắt....

Nhưng em bé lên ba tập thể vào nhà trường, chỉ có vài hát ê a những bài ca ca tụng bác Hồ già. Trẻ con đã để cho bạn học những gì? Hãy kể lại cho cô giáo nghe những gì cha mẹ đã nói năng và tâm sự ở nhà!

Đến lúc chính thức của con trai lên ba của chúng tôi đã thấy thấy đi này, thấy thấy cái khi óc trẻ con vô tư trong trường này nay mai sẽ trở thành bình công an soi mói rình rập ngay chính người

Tháng tư

Tác Giả: Minh Trang

Chúa Nhật, 05 Tháng 4 Năm 2009 22:59

---

thân bên cạnh mình đã làm chúng tôi không còn lưu luyến giây phút nào rồi. Phải mau rời đi đây, hãy đem những đóa hoa tươi đẹp còn ngây thơ trong lòng này đi mau trước khi chúng nó trở thành kẻ không còn tim gan và đôi mắt cú vọ suốt đời bị biến thành công cụ tay sai cho bọn sói lang và rình rập những người hiền lành mà người hiền lành chưa nhận được sự công bằng lạnh.

Chúng tôi rời quê hương vào năm 1978....

Chỉ có ghe nhỏ bé đã mang chúng tôi đi, lênh đênh trên biển cả suốt mấy ngày dài. May mắn làm sao, đám người đi nghỉ ngơi này đã không bị cướp biển, không bị bão tố kéo dài, không bị mất đi mất mạng sống nào như những chiếc ghe xuồng khác và cuối cùng chúng tôi đã đến nơi này. Những chiếc thuyền đã cứu mang và đón nhận những bàn tay người hiền lành chúng tôi từ nơi tăm tối.

Thời gian đó, làn sóng thủy văn nhân và danh tiếng nổi là những tin tức nóng hổi được đưa lên báo chí, truyền thanh, truyền hình mỗi ngày như chính phủ Đức đã đón nhận bao nhiêu người tị nạn và đưa họ về quê hương. Hình ảnh những người tị nạn được đưa lên hàng đầu của những trang nhật báo Buổi Chiều hay Miền Nam Thời Báo...vv...vv..

Những người bạn đó...

Radio và đài truyền hình đã đưa những hình ảnh và đám người tị nạn chúng tôi. Những phóng viên bên ngoài rút trong túi áo ra một lá cờ nhỏ như vệt màu vàng và ba sắc đỏ thân thiện. Qua lời thông tin của anh sinh viên đi du học và cũng đã rời đi xin tị nạn:

Hãy cho chúng tôi biết cảm tưởng của các anh chị khi cầm lá cờ này trong tay và cái không khí từ đó này ra sao?

Cảm tưởng gì?

Tháng tư

Tác Giả: Minh Trang

Chúa Nhật, 05 Tháng 4 Năm 2009 22:59

Không khí tư do này ra sao ?

Chúng tôi đã không nói lên được cảm xúc nào mà chỉ nhìn nhau ...và khóc như chưa ai nói được khóc.

Bây giờ thì đã 30 năm trôi qua...

Ngoảnh nhìn lại nhìn những ngày xa xăm đó, chân bước đi mà lòng cứ ngập ngừng.

! Thì ra nào có ai lại muốn bỏ quê hương xưa sống đi mà ra đi?

Nào có ai lại muốn bỏ lại quê hương làm bạn bè thân yêu từ khi bé thơ cho đến lúc trưởng thành?

Nào có ai lại muốn quay lưng không nhìn lại mình và nhà, căn nhà sinh ra và từ đó đã làm lên?

Thế mà đành phải bỏ hết, bỏ tất cả đi mà ra đi.

Từ đó.....

Mười năm không hẹn mà ai cũng cùng nhau cứ đến tháng tư là gặp nhau cùng nhau giống trưởng thành.

Trưởng thành như giặc già. Trưởng thành khi thức mình như đứng bao giờ quên cái ngu ngốc. Trưởng thành như chúng ta lánh xa cái màu đỏ ghê người kia.

Tháng tư

Tác Giả: Minh Trang

Chúa Nhật, 05 Tháng 4 Năm 2009 22:59

Còn lại gì? Vẫn muôn đời còn đây lá cò vàng ba sắc đời.

Mười năm đời tháng tư là lá cò lại đời bay phớt phôi. Lá cò bên cạnh nhàn nhàn ngói già che đùm dùm nhàn nhàn niếm nhàn quê hương. Lá cò bên cạnh trở thành vôi nôi cội hồn nhiên biếu tưới tưới mọt thối hối mồi trong không khí từ do dự nhân quyên bác ái đang lờn đời.

Cò bay... tiếng hát quật cội vang vang.

Đã có nhàn nhàn đời lên đi đời đời cho mọt ngày mai sáng lờn. Cũng có nhieu nhieu đã bở thân nôi vùng đất tím dung. Ai ai cũng ôm ấp trong lòng mọt ngày sẽ đời c trở lại quê nhà vôi màu cò thối sọt do.

Ngói ta hay nói cóc chết ba năm quay đời vôi núi. Còn chúng ta, nhàn nhàn Viết tha hồn nhàn thì muôn đời quay đời vôi ng cỏi hồn nhàn.

Chúng tôi đã chần chừ kiến thối nhieu nhieu già lờn lờn tở bở cuồn cồn ng an lành nôi đây đời trở vôi, niếm cỏi c mồi sau cùng là đời c chết nôi quê hương cỏi a mình. Nhàn nhàn rồi sau đó chổ mọt thối gian ngón lồi thối trở ..ra!

Đi đâu gì khúc mồi c? Đi đâu gì đã ngăn trở nhàn nhàn già nua vôi giồn c mồi đời thuồn đời c vôi và chết nôi quê hương cỏi a mình?

Có phải chăng là tôi biếu tưới tưới màu cò vàng ba sắc đời này?

Lá cò cho chúng ta đi đời tôi lui, cái từ do dự tình từ và có quyên lờ a chổ n. Quê hương thân thối nhàn nhàn con ngói đã trở thành chai đá, cái màu đời đã nhuốm mọt tim gan và biếu con ngói mọt họt lồi nhàn tri.

Tháng tư

Tác Giả: Minh Trang

Chúa Nhật, 05 Tháng 4 Năm 2009 22:59

Tháng tư là trời xuân.

Tôi là ch đã đến c g ch đ nhiều u l n d i s 30. Cái d u n đầu th ng này chúng ta không đ c quy n quên. Tháng tư v là là i nh c nh đầu th ng c a đoàn ng i l n mò đi trong đêm t i đ y chông gai đ đ c tìm đ n n i có ánh sáng chan hòa đ y tình ng i.

Tháng tư v là là i nh đ n ng i thân cha m b n bè đã n m v t v ng n i nào q quê h ng.

Ôi! Tháng tư.

Giá mà trên nh ng t l ch không còn in tháng tư, có l con ng i chúng ta s b t đi nh ng n ng n c a dĩ vãng, tháng tư trứ bu n làm bao nhiêu ng i đã khóc âm th m...

Này m , này ch ...

Tháng tư v làm m nh , ch nh .... ng i cha thân yêu, ng i ch ng đ u p tay g i nay đã n i đâu? Có nhìn th y chng? Đám con đã l n khôn. Có đ a hiên ngang ng ng m t làm con dân Vi t, cũng có đ a đôi m t t đã m đ tr n kh i cái v c da vàng c a mình ...

Tháng tư tr v , hãy ôm vào lòng nh ng tin yêu và hy v ng. Tháng tư c đ n, c đi.

Hãy nói v i chính chúng ta, tháng tư s ch ng còn bu n bã hay tuy t v ng mà là vun t i nh ng m m xanh kia thành nh ng đóa hoa đ y p tình ng i. Hãy nh c nh m m xanh non y lá c lúc chúng ta mang ra đi và nh c mãi nh ng m m xanh non y thay ta gìn gi ti p t c ng n c này.

Ch c ch n s có ngày chúng ta tr v là i quê h ng.

Tháng t

Tác Giả: Minh Trang

Chúa Nhật, 05 Tháng 4 Năm 2009 22:59

Tháng t s không còn bu n và nét g ch s không còn màu đ m đ mà thay vào là nh ng màu xanh t i hy v ng c a con ng i, c a t do, c a yêu th ng.

Minh Trang

Munich, nh ng ngày tháng t 2009